

יונתן לוי

מִלְכִיטוּס

סְפִינַת הַצְּפָרִים

רְאֵי כִלָּה – פֶּרֶפֶר חֲצוּי:
פֶּעַר וּפְאָר.

בְּתוֹךְ פְּתִיל כִּלְאִים
מִן הַזְּבוּב וּמִן הַשֹּׁחַר
הַמּוֹשֵׁךְ אֶת הַסְּפִינָה
לְפָנִים הֵימָּן.

שָׁם, עַל אֶסְדַּת הַגֹּז,
מִלְכִיטוּס מִמְתִּין לְנִשְׁמַת הָאָדָם.

עַל הַסַּפּוֹן – כִּלָּה.
עַל כָּל צִפְרָן – לָק.
בְּבִטָּן צְפָרִים כְּלוֹאוֹת.
מִכְּלוּב לְכְלוּב חֲדוּרָה שְׂרִיקָתוֹ
מְחוֹלְלַת מַסְכַּת אֲסִירִים.

טוֹבְעוֹת בְּמַסְעָן כְּבַדְמָעָה.
מְדַמְיֵנוֹת אֶת פְּנֵי מִלְכִיטוּס
בְּשִׁקִיעָה.

”אוֹמְרִים אַח”י דָּקָר מְצָאוּ

כְּשֶׁבִטְנָה רַק פּוֹד, "
כִּךְ שַׁח הַשָּׁחַף.

וְאִין מִי שִׁיעֵנָה.
הַבְּלוּל עֲצוּב.
הַזְמִיר מְדַבֵּר לֹא לְעִנְיוֹ.

הַכְּלָה מְבִיטָה בַּמַּיִם

עֵינַי צְפוּת, מִתְנַדְרֹדֹת עַל יָם שֶׁל אֲנוּשׁוֹת מוֹמָסֶת:
פְּקָקִי פְתִיחוֹן חֶכְהָ בְלִתִּי נִתְפַסֶּת,
מִגְבָּה הַמְרַפֶּסֶת אֶל הַגְדֵּשׁ בְּרָקָה.

יֹתֵר מְדֵי דָגִים יֵשׁ כָּאֵן,
שָׂרְצִים וְסֻרְטָנִים וּבֶשֶׁר תַּנְיִן.
לְסֵת מְלֶךְ הַדִּיוֹנוֹן
מְלֵאָה בְּדִיו וְאִין פְּרָקֵן.
אֶלְמַג הַמַּח מִשְׁתַּרְע
כַּתְקֶרֶת הַנְּתִיקוֹן בְּקַרְקָעִית.

הָאֵם רְאִית?
אִין טְפָה פְּנוּיָה כָּאֵן,
הַכֵּל מְלֵא אֵלִים,
רֵאשׁוֹ שֶׁל נְפֻטוֹן פַּח טוֹנָה חִיָּה,
לְגוֹנָה מְלֵאָה תְּמַנּוֹן
מִלְיָאָרְד זְרוּעוֹת קוֹשְׁרוֹת בֵּין אֲנוֹת הַיָּם
וּבֵין הַלֵּב לְנִהְרוֹת.

פְּנֵי תְמוֹנַת סִירָה שְׁלוֹה.

אוֹקִינּוֹס פְּרָטִי מְשַׁקֵּף אוֹתִי.
כֶּה בְּכַבּוּאָה מְבוּעַ מְאוּרֵי.
צוֹלְלָן פּוֹרֵץ אֶת הַגְּלִים,

עוֹלָה מוֹלֵי בְקֶשֶׁר:
"זְהִירוֹת, מְלִכִּיטָּוֶס מְאַחֲרֵיךְ!"

כאצבעות לנר: הספינה מתקרבת ליעדה

חֶשֶׁךְ מִתְחַת לַהֲיִנוּמָה
הַקְּרֵבָה לְאַסְדַּת קֶדֶשׁ
אִי־אֵי שֶׁהוּא מִזְבֵּחַ.
שָׁם, עֲצָמוֹת נֶצַח שֶׁל חֲלוּדָה וּמְלַח
עוֹרְגוֹת לְבֶשֶׁר צַפְרִים כְּשֵׁרוֹת.

אֵל תִּטְעוּ בַמְרֹאָה הַסְּחוּף וְהַשְּׂכוּחַ
מוֹשֵׁל כָּאֵן מִזֶּג שֶׁל נְהַנְתָּן אֶפֶל.

מִבְּעַד לְטַבְעַת
בִּיאַת הַטּוֹס שֶׁלֹא כְּדֶרֶךְ הַטַּבַּע.

סוֹכֵן זֶר מְבַעֲבַע אוֹכֵל צֵל עוֹפוֹת.
צֵלָם כָּנֶף וְכָנֶף עַד הַסּוּף.
מְלִכִּיטָּוֶס אוֹכֵל אֶת שְׁמוֹת הַצַּפְרִים.

בְּעֵמוֹד הַמִּתְאַן מְלִבָּה עֲצָמוֹ אֲנִטִּי־פְנִיקֶס.
דוֹלֵק צֵל: לְבֶשֶׁר הַקּוֹרְמוֹרֵן חוֹדֵר מִיַּן פּוֹלֵשׁ.
עַל אוֹקִינּוֹס הָאֶפְשָׁרִיוֹת בָּא לְמַלְךְ שָׁחַר.

הַצִּילוּ, צוֹצְלַת נִסְחָפֶת
בְּתוֹלַת זֶפֶת עוֹלָה בְּקֶצֶף הַשְּׁחַר
שֶׁל אֲנִטִּי־אַטְלָנְטִיס.

אֵל תִּבְכוּ עַל מְקוֹר הַקּוֹרְמוֹרֵן, בָּנוֹת.
צַחְקוּ עִמִּי.

זֶר סִרְפָּר אֲנִיחָה לְרֵאשֶׁךְ.

סמפּטִיךְ שַׁחַץ, גְּבֵר, טָוֵס,
נְחֹשׁ, מְלֶךְ, כּוֹכֵב.

זְרִיחָה בְּמִבּוּעַ הַטְּמֵאָה.
שַׁחַר כְּמוֹךְ לֹא נִרְאָה עוֹד.

הַפְּלָה מִצִּיתָה הַקְּטוֹרֶת

דְּבַר, טָוֵס שְׁחֹר
אֶת מְנִיפֵת הַזֵּהָר הָאֶפֶל

נְשׂוּף, טָוֵס, מְנִיפֶסֶט
הָאֶרֶץ הִיא גְּחֻלָּת
וְהַנְּשָׁמוֹת – זֵרְדִים.

הַפְּלָה מִבִּיטָה אֶל-עַל

סְפִינָה מְאֻטָּה כְּחֵץ.
רְקִיעַ כּוֹכָבִים מְנַצְנֵץ
כְּגַחֲלִילִיּוֹת תְּפוּסוֹת בְּקוֹרֵי עַכְבִּישׁ
הַמְּאוֹתָתוֹת מוֹרֵס אַחֲרוֹן:

”כֹּל זֶה הוֹלֵךְ לְהִגָּמֵר,
מִלְכִיטָוֵס עוֹמֵד לְהַכְנִיס.”

הַשְּׂמִים יִקְרְעוּ וְעַמִּם הַכֹּל,
לְפָנוֹת מְקוֹם לְיִוֹרֵשׁ הָעֶצֶר הַמְּחַבֵּל,
לְמְדוּרָה חֲסֵרֵת הַדַּעַת,
לְלִהְבוֹת זָנְבוֹ,

הַנִּפְתָּח בְּזַנִּית כְּמוֹ יָד
עֲדוּיָה טְבַעוֹת אֶרֶס מִתְּפֶשֶׁט –
תְּמַרְוֹר עֶצֶר וּסְגָד.

הספינה נעצרת. הפלה נושאת ידיה

זהר הטוס מגיע,
זהר הרקיע. לפי
בא אל האדם, מופיע,
בא אל האדם
ומושיעו.

בשמי הארגמן האנגרם אינו נגמר
האמרגן המכנף בונה משכן טוס
בין שפתי.
יש כאן טוס בין שפתי.

הגביהו עוף! הכלה מברכת

עטור העז לעש!
הוא וירטואוז של אש!
אסיר תודה בקרטועו,
סובב סביב אור היש!

עטור העז לבז!
הוא וירטואוז נועז!
טוה הוא באויר תמונות
דמותו באור הפז!

עטור עז לטוס!
הוא וירטואוז נפרש!
מלפיטוס, מלפיטוס,
אתה מלפי, טוס!

הכלה מקריבה קרבנות תחת חפת מלכיטוט

עלינו על מתקן טוס, סחרחרה רבת זרועות
 שיש בה עמק, גבה ומהירות
 כמו מסגד במערבלת.
 תכשיטים עפים מן השולים,
 כתר בלי קצה,
 שתינו צוף.

דרושים ממריאים ביץ מכוני,
 צוחים באימה ובאשר.

שמים נפתחים כלסתות נביא
 צמאים למתנות. הנה, הנה,
 מבשר לדבר עולה: תערכת כנפים.
 אנחנו גשם ממריא
 אנחנו ים עף.

נדונית צפרנו נרקמת עצם לעצם במטת רוחך,
 עושה לך גוף טוס רבתי.

לך אלף השפות של התכי אומרות "אני שלך".
 בדרך לשון הדרור.
 יום היונה וליל העורב נקצים בעיניך חליפות
 ובחיקך מעשן הבלבול הממלא.

לך נקריב את השחף
 לך נקריב את יונק הדבש
 לך נקריב את הזמיר.

ועל שכל הנוצות תעלה אליך הכלה, כלה שלך.

– לבושי צניעותי, ותמרוקי – מעשי הטובים.

– הלילה תכתם שמלתך בשבעים צבעים.

– איני יודעת מי אתה.

– תפיריני בפצוף כנך.

הריעו! ליל הכלולות הגיע

לְטוֹס כְּלָה כְּהֵנָת, סוּפַת יָרַח מְשֻׁלְהֶבֶת,
תָּבוֹא לְדַעַת טְרוּפוֹ, לְהִיּוֹת לוֹ אוֹר וְעַד וְעָבַד;
בְּחֻדְרָיו הַפְּרָעָנוּת, טְרוֹר, פְּלִיאָה:
– הַתְרַעָה אוֹתִי הַלַּיִל, כְּשֶׁבַח־לַיִל קָלִיעַ?
טוֹס מְבִיט בְּמַרְאֵה וּמִבִּין אֶת גְּדֹל הַטְרָפָה.

מלְכִיטוֹס מִמַּתְגֵּלָה לְעֵינֵי הָאוֹרָחִים הַמְזַמְרִים

וּכְשֶׁהוּא פּוֹרֵשׁ כְּנַפָּיִם
אָז נִבְקָעִים הַמַּיִם
מְחַכָּה טוֹס שְׁקוּרָה
זְקוּרָה מֵעַל מִזְבֵּחַ.

הוּא שׁוֹפֵעַ אוֹר וְחֹסֵד
מְחַלֵּק נוֹצוֹת וְלֶחֶם
צְפָרִים לְךָ נְגִישׁ,
מְלְכִיטוֹס מוֹרְנוֹ.

וּכְשֶׁהוּא פּוֹתַח פֶּתַח
אֶל עוֹלְמוֹת הַנְּצַח
שׁוֹפֵעַ צֶבַע מְרַפָּא
הַפְּצַע בְּלִבָּנוֹ.

הַכְּלָה שְׂרָה בְּזִמְנֵי הַסֵּרֶת הַהִינוּמָה

אֲנִי מִשְׁתַּטַּחַת לְרַגְלֵי מְלֶאכֶת הַתְּשׁוּמֵי הָעֶצוּם
וְהוּא עוֹשֶׂה מִמֶּנִּי רוּמִי
מְחַרֵּר, מְשַׁחֵרֵר, מְסַחֵרֵר וְעֵרֵם
עִם דְּבוּב לְעִבְרִית שֶׁל לֹא-כְלוּמִי
שׁוֹפוּנִי, דוּ מִי,
לוֹשׁוּ אוֹתִי בְּלוּמֵי-לוּמִי,

יֵאֱמִי־יֵאֱמִי אֶכְלוּנִי
כִּי אֲנִי צוֹנֵאֱמִי שֶׁל חִלּוּמֵי לַח, לְכֹן
אֶכְלוּ אֶת בְּשָׂרָה שֶׁל נַעֲרַת הַגּוֹמִי,
בְּלִעּוֹנִי, בְּמַעֲיֶכֶם אֶהְיֶה אוֹצֵר בְּלוֹם,
כְּמוֹ יוֹנָה בְּתוֹךְ בְּלוּגָה;

(תנו לפלא לעקץ בכגדה; היתוש הזה דוקא מעניק דם)

הֲלֵא לְכוּס הַקְּזוּיִנוּ בְּקִסְבָּה
נִכְנַס הַקּוֹבִיּוֹסְטוֹס־נַחֵשׁ
מְעַכֵּס וְנִפְתָּח כְּמַטָּס
כְּכַנֵּף מְמַטֵּרַת הַפָּנִס
כְּפִסִּי זַעֲמָן מְטַבְּעוֹת,
וְנִגַּשׁ לְשִׁלְחֹן הַקְּנִסְטָה –

וּמְכַל הַקְּלָפִים שֶׁפָּרְסָתָּ
בְּחֶרֶת בְּאֵס שֶׁל בַּעַל הַבְּסָטָה,
בְּבִיצַת הַפֶּתְעָה צְבֻעוֹנִית הַתְּפוּצָצָתָּ
סִפֵּר מָה תִּפְסֵ הַטּוֹס בַּפְּסָחָא!

מלכיטוס בא על הכלה

אֲנִי הָעֵרוּי הַתְּלוּי עַל עֲנַף עֲרֵבָה בּוֹכִיָּה
מֵעַל רֹאשׁ מִטַּת הָאָדָם,
אֶכְתֵּב בְּגִלּוּי בְּדִיו אֲדָמָה
מְגִלָּה חֲדָשָׁה בִּיּוֹמָן הַתַּת־עוֹרֵי שֶׁל הַנְּרָדָם:

אָנוּשׁוֹת –

תִּנְיֵי לִי לְזָרִם בְּרִיצָה אֶל תוֹךְ הוֹרִיד,
סְמִיָּה, זְרִיז כְּשִׁפְיָה הַצְּבִי שְׁבַצְבְּכִיָּה
כּוֹיָה בְּתַנוּעָה שְׁעוּלָה בְּךָ
לְאֵט כְּמוֹ לְבָה הַבָּאָה בְּרָמָךְ;

אז תדעי –

זהו שיר שפמוהו טרם נגע בך,
בנפשך שאגה שופעת –
נכנעת לעצמה זרה ומבעבעת –
מסמר מפלגת הבעת'
ננעץ בחצות בטנג.

הו אנושות, באתי.

קצף לכן על אוקינוס הכלולות.
קצב לבכם של כוכבים יוקד מולו.
עינים אדמות.

עולם, אתה אשתי!
זמנחלל, אתה מטה!
אדם, אתה בתולים!
אני מלכיטוס ואשכי מאה!

גן אירועים אולמי פאר, אולמי שושנים

לך אמר "רפאני עוף"
משירונך אלמד ביעף
תן לטעם מנזיד הצבע
שתראני בשמיד.

אם שטיחי תפלה תפרס הן אכרע עליהם ברה;
אם היכל תקים בן-רגע הן אסיר שם את הכובע.

הן בגבה, הן בקרקע, הן בכלתך בחרת
פרוע שפמוך.
יד נשלחת לחלל, ללא תכנית לחזור מחר,
הלב סוגד לאש.

נפיץ הכוס עכשו! מזל טוב! העש פולש ללהבה!

כנף לבנבנה נשרפת ובהכחדות נולד הצבע!
האור המתפלה נשפך עלי בשבע!
במסדרונות ההתאחדות קראתיך עש –
קראתני "אחרי – אל שער הלהבות!
את הקשת מפרנסת אש בלכבות!"

האש מכלה את העש! העש אוכל את הפלה!

אני השופר שלך, השופר שלך, השאפה שלך, השפחה שלך, המשפחה שלך,
המדע הנשפך שלך, אמודאי הנשימה שלך, אנימטור בחשכה שלך, מלחשת
ומגששת את שבלי השמש המקדש שלך, מכריזה על לבן כעל שחר נעלם בלהבה
שלך, ולך התהלה, ולא לי האון, כי אתה הגדול, הנורא, האור!

ברכת שולחן

נפתחו לסתות יונים
לסעודת הנדונים
אח"י כנף עוגנת על גל הנשימה.

לכבות ברפיונם
הענקו איש לאחיו.

שלחן רחב,
גואה ויורד,
מתגלה בינינו מאליו.

קרעו את השמלות! הפמליה אוכלת את הפלה

כלת השמחות פותחת שלחן
ומחלקת המחאות פתוחות במאות,
חתומות בדמה

וּנְתַחֲחִים מְגוּפָה הָעָשׂוּי מַחְמָאוֹת
מְגֹשִׁים לְאוֹרְחִים כְּמוֹ חוֹפִים לְנֶהָר;
אִישׁ-אִישׁ מִבֵּיט בְּצַלְחָתוֹ
מְהַרְהֵר, יוֹדֵעַ –
זוֹ אֲמָצָה לְמִנְצַח מִבְּשׂוֹר הַמִּנְצָח.
הַחֲשֵׁךְ הוּא רֹטֵב סְמִיךְ וְשִׁמְח.
הַחֲשֵׁךְ הוּא נֹסֵךְ לְמַמְתִּיקֵי הַשְּׁפָתִים
הַמְּפָרִים בֵּין עַרְבִים אֱלֹהֵי אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי,
מְדַבְּרִים בְּשִׁבְחַ טָנֹס, מְתַנַּשְׁקִים,
שׁוֹתִים זֶה אֶת זֶה
מִמִּים לְיִז, מִיִּז לְמִים.

(אפריל 2009)